

4.14.2. Forslag til ændringer: Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at indbringe sager med EU-retlige spørgsmål, der er afgjort af Skatterådet, for Landsskatte retten til prøvelse, således at Landsskatte retten, hvis retten finder grundlag herfor, kan forelægge det EU-retlige spørgsmål for EF-domstolen til præjudiciel udtalelse, jf. § 40, stk. 2.

Herved sikres, at Skatterådets fortolkning af en EU-retlig problemstilling vil kunne indbringes for EF-domstolen som præjudiciel sag. I denne situation er det således vurderet, at hensynet til den enkelte borgers retssikkerhed må vige for et mere alment retssikkerhedsmæssigt hensyn til, at Skatterådets afgørelser af fællesskabsretlige spørgsmål, som vel at mærke ikke er truffet og ikke kan blive truffet efter forelægelse for den eneste hertil kompetente retsinstans, ikke forbliver endelige.

4.15. Kommunal adgang til at trække på oplysninger, der er registreret i told- og skatteforvaltningen

4.15.1. Gældende ret: Kommunerne bruger i vidt omfang oplysninger, der tilgår kommunen gennem den kommunale skattemyndighed, i forvaltningen af andre kommunale sagsområder.

Hjemmel for denne praksis findes i lovgivningen for de enkelte forvaltningsområder.

4.15.2. Forslag til ændringer: Med etableringen af den foreslåede enhedsforvaltning i statsligt regi mister kommunerne de informationer, der udspringer af ligningen.

Det foreslås på den baggrund, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelserne får elektronisk adgang til oplysninger, der er registreret i told- og skatteforvaltningen, til brug for udførelsen af de forvaltningsopgaver, kommunerne varetager, herunder til brug for kommunernes kommende opgaver som borgerservicecentre.

Der henvises til § 16, stk. 1.

4.16. Kommunale borgerservicecentre

Det forudsættes i aftalen mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti om en kommunalreform, at der skal oprettes kommunale borgerservicecentre, der kan servicere borgerne på tværs af de traditionelle forvaltningsområder, således at borgerne som udgangspunkt kun behøver at henvende sig ét sted.

Forudsætningen om oprettelse af kommunale borgerservicecentre understøttes af det af indenrigs- og sundhedsministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommunale borgerservicecentre. Loven vil imidlertid ikke forpligte kommunerne til at oprette borgerservicecentre, men alene tilskynde hertil.

Af hensyn til borgerbetjeningen må det sikres, at de opgaver, som med fordel kan løses af et borgerservicecenter, kan løses i kommunalt regi, uanset om en kommune eventuelt måtte vælge ikke at oprette et borgerservicecenter. Det foreslås derfor i skatteforvaltningslovens § 16, stk. 2, at skatteministeren bemyndiges til at pålægge kommunerne at varetage opgaver for told- og skatteforvaltningen. Efter forslaget omfatter denne bemyndigelse alene opgaver i form af borgervejledning og lignende faktisk forvaltningsvirksomhed. Bemyndigelsen omfatter ikke myndighedsudøvelse. Bemyndigelsen vil blive udmøntet efter forudgående drøftelse med de kommunale repræsentanter.

Det er således kommunernes ansvar at oprette borgerservicecentre, men det bør på en række områder ske i tæt samspil med de relevante forvaltningsenheder. Det gælder ikke mindst på skatteområdet, hvor den samlede betjening af borgere og virksomheder skal ske i et samspil mellem borgerservicecentre og skattecentre. Herved kan der gennem kommunale borgerservicecentre skabes en samlet indgang for borgere og virksomheder til hele skatteområdet. Hvorvidt kommunerne beslutter at oprette borgerservicecentre, reguleres imidlertid hverken af denne lov eller af borgerservicecenterloven, men er en rent kommunal beslutning. I forhold til i dag udvides borgerbetjeningen på det kommunale niveau med opgaver vedrørende moms, told og afgifter.

De kommunale borgerservicecentre retter sig især mod den fysiske borgerkontakt, hvor den enkelte borger henvender sig personligt i forbindelse med en sag. Derved sigter borgerservicecentret også fortrinvis mod borgere som privatpersoner samt helt små virksomheder, der ikke nødvendigvis har tilstrækkelig administrativ kapacitet til at ordne deres forhold til offentlige myndigheder på anden måde.

Denne primære målgruppe skal holdes for øje, når det fastlægges, hvilke opgaver, der skal kunne løses kommunalt. Det indebærer, at hovedvægten i opgaver på skatteområdet vil relatere sig til beskattningen af personer.

Ved personlig henvendelse vil borgeren kunne vælge mellem det kommunale borgerservicecenter, en tilsvarende kommunal borgerbetjening, hvis der i den pågældende kommune ikke er etableret et borgerservicecenter, eller et skattecenter – typisk det nærmeste.

Borgeren vil dog også kunne vælge et andet skattecenter, hvis det er mere praktisk, ligesom det i visse situationer vil kunne være hensigtsmæssigt at arrangere et møde et andet sted, f.eks. på plejehjem eller lignende i det omfang, der er en kommunal praksis